

29/12/1913

# ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

## ΣΥΝΑΥΛΙΑ

### ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΛΟΘΗΣΟΜΕΝΗ

Τῆ 29 Δεκεμβρίου 1913, Κυριακῆ, ὥρα 5 1/2 μ. μ.

ΥΠΟ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ

# ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

## ARMAND MARSICK

Τῆ ΣΥΜΠΡΑΞΕΙ

ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ

JOSÉ DE BUSTINDUY ΚΑΙ M. BRACHMANN

### ΤΙΜΑΙ ΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συμπεριλαμβανομένων και τοῦ φόρου

Θεωρεῖα α' σειρᾶς μετὰ 5 εισόδων . . . . .	Δρ.	24.—
Διὰ τοὺς περιπλέον τῶν 5, κατ' ἄτομον . . . . .	»	4.80
Θεωρεῖα β' σειρᾶς μετὰ 5 εισόδων . . . . .	»	16.50
Διὰ τοὺς περιπλέον τῶν 5, κατ' ἄτομον . . . . .	»	3.30
Πλατεῖα κατ' ἄτομον . . . . .	»	3.60
Θεωρεῖα γ' σειρᾶς κατ' ἄτομον . . . . .	»	2.20
Διὰ τοὺς μαθητὰς τοῦ Ὁδείου καὶ τῶν ἄλλων μουσικῶν σχολῶν, φοιτητὰς καὶ μαθητὰς ἰδιαιτέρως εἰσιτήρια ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Ὁδείου . . . . .	»	1.10
*Υπερῶν . . . . .	»	0.50

Σημ. Αἱ τιμαὶ τῶν μὴ συνδρομητῶν διὰ τὴν πλατεῖαν καὶ τὰ θεωρεῖα Α' καὶ Β' σειρᾶς δὲν θὰ μένωσι σταθεραί, ὕφιστάμεναι εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις ἀνάλογον αὐξήσιν.

# Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α

---

## ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. *Συμφωνία* Ἄρ. 1 εἰς ντὸ μείζον . . . *BEETHOVEN*

*Δὲ δρχήστραν*

*Adagio - Allegro molto - Andante  
cantabile Menuetto-Finale.*

2. *Concerto* διὰ βιολίον εἰς σὸλ Ἐλασσον . *BRUCH*

I Introduction Allegro moderato

II Adagio

III Finale Allegro energico

ὑπὸ τοῦ κ. *José de Bustinduy*

*τῆ συνοδείᾳ τῆς δρχήστρας*

3. *Siegfried-Idyll* . . . . . *WAGNER*

*Δὲ δρχήστραν*

---

## ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

4. *Danse Macabre* . . . . . *SAINT-SAENS*

*Δὲ δρχήστραν*

5. *Concerto* δι' εὐθέτανιον εἰς λα μείζ. . *MOZART*

ὑπὸ τοῦ κ. *M. Brachmann*

*τῆ συνοδείᾳ τῆς δρχήστρας*

6. *Invitation à la Valse* . . . . . *WEBER-RELIOS*

*Δὲ δρχήστραν.*

---

№ 1. Συμφωνία εἰς ντὸ μείζον № 1 L. Beethoven.

Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ξεκαριθιοθῇ πότε ἀκριβῶς ἐγράφη ἡ πρώτη συμφωνία καθόσον ἀπολίεσθαι τὸ χειρόγραφον αὐτῆς. Τὴν 2 'Απριλίου τοῦ 1800 ἐξετελέσθη τὸ πρῶτον ἐν Βιέννῃ ἐν συναυλίᾳ δοθεῖσῃ ἐπὶ τοῦ Beethoven· ἡ δὲ πρώτη ἐκτίλεισις ἐν Παρισίοις ἐγένετο τὴν 9 Μαΐου τοῦ 1830 ἐν συναυλίᾳ τοῦ 'Ωδείου.

№ 3. *Siegfried Idyll*. R. Wagner.

Ὁ Βάγνερ συνέθεσε τὸ συμφωνικὸν τοῦτο ἔργον ἐν Λυκίῳ τῷ 1871 ἐπὶ τῇ γεννήσει τοῦ υἱοῦ του εἰς τὸν ὁποῖον εἶχε δώσει τὸ ὄνομα τοῦ ἥρωος τοῦ Λακνλίου τῶν Νιμπελοῦγκεν.

Ἡ σύζυγός του εἰς ἣν ἀφιερώθη τὸ ἔργον τὸ ἤκουσε πρώτη κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν γενεθλίων της.

Ὁ Hans Richter διαμένων τότε ἐν Ἑλβετίᾳ προητοίμασε τὰ τῆς ἐκτελέσεως στρατολογίσας ἐκ τοῦ προχέρον εἰς Ζυρίχην μίαν μικρὰν ὀρχήστραν.

Τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν, ἔφερεν ὁ Richter τὴν μικρὰν τὸν ὀρχήστραν εἰς τὸν κῆπον τῆς ἐπαύλεως Triebtschen ὅπου κατόκει ὁ Βάγνερ καὶ τὴν ἐποιοθέτησεν ἐπὶ τῶν βαθμίδων τῆς εἰσοδου τῆς οἰκίας. Ὁ Βάγνερ τότε ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν καὶ ὁ Richter ἀναμνηθεὶς μεταξὺ τῶν ἐκτελεστικῶν ἔπαιξε τὸ μέρος τῆς σάλπιγγος.

Τὰ θέματα τῆς συνθέσεως ταύτης ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ μερολογίου τοῦ *Siegfried*, τοῦ τρίτου μέρους τοῦ Λακνλίου τῶν *Nibelungen*.

№ 4. *Danse Macabre Saint-Saëns* Ὁ Χορὸς τῶν Νεκρῶν.

Τὸ συμφωνικὸν τοῦτο ποίημα κατέχει ξεχωριστὴν θέσιν μεταξὺ τῶν ἔργων τοῦ *Saint-Saëns*. Εἶνε γραμμένον ἐπὶ ποιήματος τοῦ *Cazalis*, τὸ ὁποῖον ἀρχίζει ὡς ἑξῆς:

«*Zig et zig et zig la Mort en cadence  
Frappant une tombe avec son talon,  
La Mort à minuit joue un air de danse,  
Zig et zig et zag sur son violon.*»

Εἶνε εἰκὼν τοῦ βασιχοῦ χοροῦ τῶν σκελετῶν κατὰ τὴν ὄραν τοῦ μεσονυκτίου καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ συνθέτου ἀπομίμησις τοῦ τραγικοῦ τῶν ὁσπῶν αὐτῶν προξενεῖ καταληκτικὴν ἐντύπωσιν. Ἡ ἐνοργάνωσις εἶνε λεπιοτάτης τέχνης ἀξία δὲ ἐξαιρετικοῦ θαυμασμοῦ ἢ κατάλληλος χρησιμοποίησις τοῦ ξυλοφώνου, τὸ ὁποῖον ἀναπαριστᾷ ὡς ἐν ἀναγλύφῳ τὴν ἰδέαν τοῦ μουσοργοῦ.

Τὸ ὅλον ἔργον εἶνε σύνθεσις ἐπὶ ὀρισμένον θέματος γραμμὴν μὲ ὄλην τὴν δυνατὴν ἐντέλειαν. Ὅταν ἀρχίζουσι τὰ τετραγώνια, χορδοδιαμένα κατὰ πέμπτας ἡλατιωμένας, μᾶς προκαλοῦν ὄρη καὶ μᾶς φέρουσι ἀμέσως εἰς τὴν ἀτύσφαρον τοῦ φαντασιώδους τούτου ποιήματος. Καὶ τὴν στιγμήν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ παράφορος αὐτὸς χορδὸς φθάσει εἰς παροξυσμὸν ἀκούεται ὁ δξάνλος ἀναπαριστῶν τὸ ἄσμα τοῦ ἀλέκτορος. Ὑποφώσκει ἡ προῖτα καὶ διὰ βαθμιαίας λίαν τεχνικῆς ἡλατιώσεως τῶν ἤχων τὰ πάντα σιγοῦν. Οἱ σκελετοὶ ἐξηφανίσθησαν ἢ ἡμέρα εἶχεν ἀνατεῖλει.